

Verzoek van de heer Papma om vrijstelling op grond van artikel 19, lid 1 WRO ten behoeve van de bouw van een windturbine op het perceel Zwartemeerweg 52 te Kraggenburg.

Emmeloord, 20 juli 2004.

Aan de raad.

Voorgenomen besluit.

Het verzoek van de heer Papma bij brieven van 11 oktober 2002 om vrijstelling op grond van artikel 19, lid 1 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening ten behoeve van de bouw van een windturbine op het perceel Zwartemeerweg 52 te Kraggenburg afwijzen.

Advies raadscommissie.

[..]

Aanleiding.

Bij brief van 1 december 1998 heeft de combinatie Papma/Boersma een verzoek om een principeverklaring gevraagd met betrekking tot de bouw van een windturbine op het perceel Zwartemeerweg 52 te Kraggenburg. Een afwijzing van dit verzoek heeft de juridische procedure doorlopen tot aan de Raad van State (verder: RvS). Dit heeft voor Papma/Boersma niet tot het gewenste resultaat geleid.

Bij brief van 15 januari 2002 heeft de heer Papma een verzoek om heroverweging van de brief van 1 december 1998 gedaan. Vervolgens heeft ons college zich op het standpunt gesteld dat - mede gebaseerd op de uitspraak van de RvS - er geen sprake kan zijn van heroverweging. Dit standpunt is besproken in uw raad tijdens de vergadering van januari 2003, waarbij uw raad uiteindelijk ons standpunt heeft onderschreven.

Dit standpunt is door ons college verwoord in de brief van 23 januari 2003. Bij brief van 4 maart 2003 heeft de heer Papma hiertegen bezwaar gemaakt. Vervolgens heeft er op 19 mei 2003 een zitting plaatsgevonden van de Commissie voor de Bezwaarschriften (verder: de commissie). De commissie heeft op 28 juli 2003 haar advies uitgebracht.

De commissie is overeenkomstig het verweer van ons college van mening dat van heroverweging c.q. toepassing geven aan artikel 47 Woningwet (Ww) (regeling inzake het komen tot een ontvankelijke bouwaanvraag), geen sprake kan zijn. De commissie is verder van mening dat ons college de brieven van de heer Papma van 11 oktober 2002 op had moeten vatten als een nieuw verzoek om vrijstelling op grond van artikel 19, lid 1 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO). Derhalve is de commissie van oordeel dat (een deel van) de brief van ons college van 23 januari 2003 gezien moet worden als een weigering van de gevraagde vrijstelling op grond van artikel 19, lid 1 WRO, hetgeen niet een bevoegdheid van het college, maar van uw raad is. Derhalve had ons college een dergelijk besluit niet mogen nemen.

Ons college heeft naar aanleiding van dit advies besloten het bezwaar voor zover zich dat richt tegen de weigering tot heroverweging, c.q. toepassing geven aan artikel 47 Ww, ongegrond te verklaren. Voor zover de brief van 23 januari 2003 een weigering vrijstelling ex artikel 19, lid 1 WRO betreft hebben wij het besluit herroepen en de brieven van 11 oktober 2002 van de heer Papma opgevat als een verzoek om vrijstelling ex artikel 19, lid 1 WRO.

Tegen deze beslissing op bezwaar is door de heer Papma beroep ingesteld bij de Rechtbank Zwolle (verder: de rechtbank). De rechtbank heeft op 1 juli 2004 uitspraak gedaan en ten aanzien van de inhoudelijke gronden het beroep ongegrond verklaard. Daarmee is ons college in het gelijk gesteld voor wat betreft de beslissing op het bezwaarschrift. Dit houdt dus ook in dat wij terecht de brieven van 11 oktober 2002 hebben opgevat als een nieuw verzoek, dat wij derhalve nu voor besluitvorming voorleggen aan uw raad.

Weliswaar is het voorgaande een nogal 'juridische' uiteenzetting, echter deze uiteenzetting is voor een goed totaalbeeld toch belangrijk. Daarom liggen naast de stukken die rechtstreeks met dit verzoek te maken hebben het volledige procesdossier en de uitspraak van de rechtbank bij de stukken ter inzage.

Probleemstelling.

Inhoudelijk heeft ons college de juiste standpunten ingenomen, echter procedureel gezien niet. Onbedoeld heeft ons college een besluit op grond van artikel 19, lid 1 WRO genomen. Echter ons college heeft uiteindelijk het advies van de commissie op dit punt overgenomen en het verzoek opgevat als een nieuw verzoek om vrijstelling ex artikel 19, lid 1 WRO.

Uw raad dient nu een besluit te nemen naar aanleiding van de brieven van 11 oktober 2002 betreffende het verzoek van de heer Papma om vrijstelling op grond van artikel 19, lid 1 WRO ten behoeve van de bouw van een windturbine op het perceel Zwartemeerweg 52 te Kraggenburg. (Dit betreft een primair besluit en geen beslissing op bezwaar of naar aanleiding van de uitspraak van de rechtbank.)

(Wettelijk) beleidskader.

Ons college is van meet af aan van mening geweest dat van heroverweging van de brief van de heer Papma van 1 december 1998 geen sprake kan zijn en dat van toepassing van artikel 47 Wv dus ook geen sprake kan zijn. De basis hiervoor wordt gevonden in de uitspraak van de Raad van State van 30 januari 2002. Deze mening van ons college is bevestigd in het advies van de commissie. De rechtbank heeft in de uitspraak van 1 juli 2004 deze opvatting nogmaals bevestigd. Derhalve moeten de brieven van 11 oktober 2002 opgevat worden als een nieuw verzoek, wat getoetst moet worden aan het op dat moment geldende beleid en de op dat moment van toepassing zijnde regelgeving (ex nunc-toetsing). Derhalve is van toepassing op het verzoek:

- Bestemmingsplan "Landelijk gebied, herziening ex artikel 30 WRO";
- Bestemmingsplan "Landelijk gebied, windmolens op agrarische bouwpercelen/aanvulling straalpaden";
- Bestemmingsplan "Landelijk gebied, wijziging ten behoeve van erfvergroting";
- Omgevingsplan Flevoland (2000) en
- Artikel 19 lid 1 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

Onderbouwing keuze voor het voorgenomen besluit.

Het verzoek betreft vrijstelling voor de bouw van een solitaire windturbine. Deze windturbine is gelegen buiten de huidige erfsituatie (zie daarvoor het verzoek en de aanvullende gegevens).

Het bestemmingsplan "Landelijk gebied, windmolens op agrarische bouwpercelen/aanvulling straalpaden" is onherroepelijk sinds 11 januari 2001. Dit bestemmingsplan betreft een partiële herziening van het bestemmingsplan "Landelijk gebied, herziening ex artikel 30 WRO" waarbij de bouw van solitaire windmolens in het gehele buitengebied van Noordoostpolder wordt uitgesloten. Dit is een vertaling van een beleidsvoornemen wat reeds in 1998 is ingezet. In dit bestemmingsplan worden (voor zover van toepassing) de volgende argumenten genoemd tegen het oprichten van solitaire windmolens:

- *met solitaire turbines is geen landschapsbouw mogelijk; in tegenstelling tot goed gesitueerde lijnopstellingen is hiervan geen positieve bijdrage te verwachten voor het landschap;*
- *de relatie van een solitaire turbine met het erf wordt op afstand niet als zodanig ervaren; derhalve ontstaat een onrustig beeld op afstand;*
- *grotere turbines verhouden zich slecht tot de omringende bebouwing; derhalve is plaatsing (zeker bij erfuitbreiding) ook plaatselijk niet langer acceptabel te maken;*
- *het optreden van een (landelijke) koerswijziging van solitair naar geconcentreerd beleid.*

De beleidsuitgangspunten van dit bestemmingsplan zijn nog steeds actueel. Het oprichten van solitaire windmolens in het buitengebied is ongewenst. Bovendien strookt het toestaan van solitaire windmolens niet met de beleidsinzet van ons college inzake ontwikkelingen ten aanzien van windmolenparken.

De beoogde windmolen is gelegen buiten het huidige bouwperceel. Vanuit ruimtelijk en vanuit cultuurhistorisch oogpunt is het niet gewenst dat bebouwing wordt opgericht buiten de erfsituatie. De beoogde windmolen kan derhalve alleen gerealiseerd worden als er gelijktijdig een erfvergroting plaatsvindt. Het betreft een erfuitbreiding in de breedterichting. Een dergelijke erfuitbreiding kan niet gerealiseerd worden door middel van een wijzigingsplan ex artikel 11 WRO op grond van het bestemmingsplan "Landelijk gebied, wijziging ten behoeve van erfvergrotingen. Een erfuitbreiding in de breedterichting kan alleen gerealiseerd worden met een reguliere bestemmingsplanwijziging (artikel 10 WRO). Aan erfvergrotingen kan alleen worden meegewerkt indien dit vanuit de agrarische bedrijfsvoering noodzakelijk is. Het opwekken van energie door middel van een windturbine is doorgaans niet aan te merken als een agrarische activiteit (ABRS 02-04-2003, windturbine Alkmaar). Derhalve kan niet meegewerkt worden aan een erfvergroting. Bovendien is een erfuitbreiding ten behoeve van een windturbine überhaupt ongewenst. Zie daarvoor ook het derde aandachtsstreepje uit de vorige alinea.

Tenslotte is het oprichten van solitaire windmolens in strijd met het provinciale beleid. In hoofdstuk 4, paragraaf 5 van het Omgevingsplan Flevoland (2000) staat ten aanzien van solitaire windmolens het volgende genoemd:

Het oprichten van solitaire windturbines op agrarische bedrijven wordt niet toegestaan, behalve voor het voor kleinschalige opstellingen uitgesloten gebied van Zuidelijk Flevoland (...).

Verder is het provinciaal beleid gericht op benutting van een zo beperkt mogelijk aantal locaties met een zo groot mogelijke energieopbrengst per locatie. De grootschalige locaties zijn limitatief aangegeven in het omgevingsplan.

Gezien het voorgaande zal de provincie geen 'verklaring van geen bezwaar afgeven' ten behoeve van de vrijstellingsprocedure voor de bouw van een solitaire windmolen.

Ten overvloede merken wij hier nogmaals op dat de brief van de heer Papma van 1 december 1998 juridisch gezien is afgedaan. Dit naar aanleiding van de uitspraak van de Raad van State van 30 januari 2002, nogmaals bevestigd door het advies van de commissie en de uitspraak van de Rechtbank Zwolle van 1 juli 2004. Daaruit moet tevens geconcludeerd worden dat door (en sinds) de uitspraak van de Raad van State van 30 januari 2002 de gemeente Noordoostpolder geen enkele plichten heeft, noch de heer Papma enige rechten, om te komen tot de bouw van een solitaire windturbine op het perceel Zwartemeerweg 52.

Financiën/Planning.

n.v.t.

Communicatie.

Bekendmaking van het besluit aan de heer Papma.

Achterliggende documenten.

- Verzoek om vrijstelling (brieven 11 oktober 2002).
- Aanvullende gegevens aanvraag (brief 7 mei 2004).
- Procesdossier beroep Papma.
- Uitspraak van de Rechtbank Zwolle.

Burgemeester en wethouders van Noordoostpolder,
de secretaris. de burgemeester.

De raad van de gemeente Noordoostpolder,

gezien het verzoek van de heer Papma bij brieven van 11 oktober 2002 en de aanvulling bij brief van 7 mei 2004;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 20 juli 2004, no. 10393-1;

gelet op artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening;

B E S L U I T:

het verzoek van de heer Papma bij brieven van 11 oktober 2002 en 7 mei 2004 om vrijstelling op grond van artikel 19 lid 1 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening ten behoeve van de bouw van een windturbine op het perceel Zwartemeerweg 52 te Kraggenburg af te wijzen.

Aldus besloten in de openbare vergadering van 23 september 2004.

De griffier, de voorzitter,

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht kan een belanghebbende, wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken, daartegen een bezwaarschrift indienen bij het bestuursorgaan door wie of namens wie het besluit is genomen of ondertekend en wel binnen 6 weken na de datum van bekendmaking van dit besluit. Wanneer een bezwaarschrift is ingediend, kan de President van de Arrondissementsrechtbank te Zwolle, sector bestuursrecht, Postbus 10067, 8000 GB Zwolle, op een daartoe strekkend verzoek van de indiener van het bezwaarschrift, een voorlopige voorziening treffen, indien de onmiddellijke uitvoering van het besluit onevenredig nadeel zou meebrengen voor betrokkene. Aan de indiening van een dergelijk verzoek zijn kosten verbonden. Nadere informatie kan worden verkregen bij de afdeling communicatie en bestuurszaken.